15267/5
1981
Др 49-58
1 Примерак

информације
СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

У овом броју:
СВЕ О ПОПЛАВАМА

ГОДИНА VI | ОБРЕНОВАЦ, АПРИЛ 1981. | БРОЈ 49.

НА СЕДНИЦИ СВА ТРИ ВЕЋА СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ РАЗМАТРАНА ИНФОРМАЦИЈА О ПОПЛАВАМА И ПРЕДУЗЕТИМ МЕРАМА

ПОСЛЕДИЦЕ СУ НЕСАГЛЕДИВЕ

Напорима радних људи грађана и припадника ЈНА спречена већа штета — Систем општенародне одбране и друштвене самозаштите положио испит — Усвојене мере за отклањање последица

Сава је у опадању. И ниво Колубаре спао је испод критичне тачке. Ових дана укинута је и ванредна одбрана. Изванредним и надчовечанским напорима свих радних људи и грађана, припадника ЈНА, цивилне заштите, територијалне одбране, омладине, река Сава је укрећена и задржана. Систем друштвене самозаштите положио је испит, па је тако спречено да већ огромне штете не буду још веће.

КРОЗ ПРОБИЈЕНИ НАСИП У ВЕЛИКОМ ПОЉУ КОЛУБАРА СЕ ИЗЛИЛА И ПОПЛАВИЛА 20. ХИЉАДА ХЕКТАРА. СИГУРНО ЈЕ ДА ЋЕ ТРЕБАТИ МНОГО ВРЕМЕНА ДА СЕ СТАЊЕ НОРМАЛИЗУЈЕ И ДА СЕ ВОДА ВРАТИ У КОРИТО РЕКЕ. ЗА ТО ВРЕМЕ НЕБЕ СЕ МОЋИ НИ БРАТИ И СЕЈАТИ. ТАКО ЋЕ, ЈОШ ЈЕДНОМ ПОЉОПРИВРЕДА ПЛАТИТИ ЦЕХ.

Поплава, предузете мере за одбрану, садашње стање на поплављеном подручју и предлог мера за санирање стања, били су предмет расправе на заједничкој седници сва три већа Скупштине општина са представницима друштвено — политичких организација, месних заједница и организација удруженог рада. Седница је одржана у уторак 7. априла.

ВОДОСТАЈ ДО САДА НЕЗАБЕЛЕЖЕН

— Водостај на Тамнави, Колубари и Сави није до сада забележен у историји мерења. Не памте га ни најстарији наши суграђани. Можда је некада било и већи вода, али су плављене веће површине те ми на ушћу двеју река, Тамнаве и Колубаре, нисмо осетили овакве последице, рекао је у уводном излагању на седници **Живота Станојевић**, председник Скупштине општине.

Пионири, омладина, радни људи и грађани Посавине уз помоћ приправника гарнизона „Бора Марковић" уз надчовечански напор спречили су да катастрофа добије још веће размере. У исто време, наставио је **Станојевић**, сви они изражавају спремност да уз максималне напоре превазиђу све тешкоће и да санирају последице стихије како би наставили развој наше општине. У свим нашим напорима очекујемо и помоћ шире друштвено политичке заједнице, која нам је неопходна — рекао је Станојевић.

ГОВОРЕЋИ ДАЉЕ, ПРЕДСЕДНИК СТАНОЈЕВИЋ ЈЕ ИСТАКАО ОШ ЈЕДНОМ ДА СУ ШТЕТЕ ОД ПОПЛАВА ОГРОМНЕ АЛИ ДА НИСУ МНОГО МАЊЕ НИ ОНЕ НАСТАЛЕ КАО ПОСЛЕДИЦА КЛИЗИШТА. У ОВОМ ТРЕНУТКУ ЈЕ ТЕШКО РЕЋИ КОЛИКО СУ, АЛИ ЈЕ НЕОСПОРНО ДА СУ НЕКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ УДРУЖЕНОГ РАДА КАО ШТО СУ „НАША ШКОЛА", „СЛОБОДА" И „БОРА МАРКОВИЋ" И ДРУГЕ ПРЕТРПЕЛЕ ЗНАТНЕ ШТЕТЕ. ОШТЕЋЕНА ЈЕ ЦРПНА СТАНИЦА ФЕКАЛНЕ КАНАЛИЗАЦИЈЕ, МНОГЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ СУ ПРЕТРПЕЛЕ ШТЕТЕ ЗБОГ АНГАЖОВАЊА РАДНИКА НА ОДБРАНИ ОД ПОПЛАВЕ. СИГУРНО ЈЕ ДА СУ ОГРОМНЕ ШТЕТЕ У ПОЉОПРИВРЕДИ КАКО У ДРУШТВЕНОМ СЕКТОРУ ТАКО И НА ИНДИВИДУАЛНИМ ПОСЕДИМА. ПРОЛЕЋНА СЕТВА НЕЋЕ СЕ ОБАВИТИ КАКО ЈЕ ПРЕДВИЂЕНО ЈЕР СУ МНОГИ УСЕВИ УНИШТЕНИ.

Председник СИВ Веселин Бурановић у обиласку насипа на Забрежју

ДОШИ БЕДЕМИ

Сање насипа и каналске мреже у општини је веома тешке. Њихов степен сигурности, а посебно спремности за заштиту од унутрашњих вода не одговара ни минималним захтевима. И сада је показало да они објекти нису никаква гаранција за одбрану општине и самог Обреновца од епошних и унутрашњих вода. Већ је доста урађено на изради потребне документације за израду нових и реконструкцију постојећих објеката, али недостатак средстава је спречавало реализацију.

Да би се постигла максимална сигурност у одбрани од вода, сведи својих економских могућности, морамо се максимално ангажовати али уз изричит захтев да се помоћне и од шире друштвено-политичке заједнице. Са изградњом и реконструкцијом система одбране од вода мора се хитно почети.

ИСПОД НИВОА САВЕ

Обреновац има неповољан географски положај. Највећи његов део налази се од 1,17 до 2,03 метра испод нивоа Саве.

При доношењу Генералног урбанистичког плана а касније и детаљног, усвојена је кота Обреновца 76. То значи ако се цела територија налази на тој коти, Обреновац би био ниži од нивоа Саве од 0,17 до 1,03 метра.

Тада је закључено да није могуће површину од 4.100 хектара подићи за два до три метра већ да је једино решење Обреновац од вода бранити системом насипа, канала и црпних станица. Ово је најбољи одговор свима онима који ових дана замерају што је ово грађено овде и оно онде.

6703/81

ОБРАЗОВАНА ОПШТИНСКА КОМИСИЈА ЗА ПРОЦЕНУ ШТЕТА

На заједничкој седници свих већа Скупштине општине Обреновац је решено да се образују Општинске комисије за утврђивање и процену штета од елементарних непогода (поплаве и клизишта) на територији општине у 1981. години.

Председник Комисије је Богољуб Стевановић, подпредседник Скупштине општине Обреновац, а чланови су: Милијан Гавровић, Председник Општинског Већа Савеза синдиката, Живота Младеновић, председник ОКССРН, Зоран Бокић секретар СО Обреновац, Стерјана Јаковић, општински секретар за инспекцијске послове, Миленко Шпрбатовић општински секретар за привреду и финансије, Никола Радовановић председник Општинског комитета за комунално грађевинске и стамбене послове, Лазар Живковић дипломирани грађевински инжењер, Миодраг Станимировић дипломирани економиста, члан Извршног савета СО Обреновац, Иванко Поповић директор „ООУР „Малопродаја" ТРО „Посавина", Живота Младеновић дипломирани агроном, Живан Вићентијевић руководилац пословице ЗОИЗа „Шумнав" и Живадин Јовичић грађевински инжењер Хидрограђе.

Задатак Комисије је да у складу са Друштвеним договором о утврђивању и процени штета од елементарних непогода образују потребан број стручних комисија за процену штета, одреди сваког ко месног подручја на коме је врши ти процену штете, одреди рок до кога се мора завршити процена, да се стара о примени јединствене методологије на територији општине, изради збирни извештај о процени штета на територији општине и достави га Извршном савету Скупштине општине.

КОМИСИЈЕ УВЕЛИКО РАДЕ

Општинска комисија за утврђивање процене штета образована је комисије које ће радити у посебним областима. Образована је комисија за утврђивање штета у друштвеном сектору пољопривреде. Ову је формирао ПКБ „Драган Марковић". Формирано је девет комисија за утврђивање штета насталих на индивидуалним поседима. Свака комисија има три члана: једног пољопривредног стручњака једног геометра и једног представника месне заједнице на чијем се подручју утврђује штета.

Готово у свим обреновачким колективима раде комисије за процену штета на основним и обртним средствима. Такве комисије формиране су у Термоелектранама „Никола Тесла" „Јурвој Искра" ПКБ „Драган Марковић" „Бори Марковић" „Нашој Школи" „Слободи" „Посавини" „Дому здравља" „Јастиј" „Стрелац" и Организацији за комунално стамбене привреду „Обреновац".

Образовано је двадесет комисија за процену штета насталих на стамбеним објектима и имовини у њима. Једанаест комисија процењује штете настале од поплаве а једна од клизишта. У комисијама су грађевински стручњаци, представници трговине и месних заједница.

Формирана је и Комисија за утврђивање трошкова насталих у одбрани од елементарних непогода, као и комисија за смештај и исхрану евакуисаних породица из поплављених делова града и општине. Увелико ради и комисија за процену штета насталих на објектима инфраструктуре (водовод, канализација, путеви ПТТ мрежа и електродистрибуција).

ФИНАНСИЈСКИ РЕЗУЛТАТИ ПОСЛОВАЊА ПРИВРЕДЕ У 1980. ГОДИНИ.

БЕЗ ГУБИТАКА

— Укупан приход већи за 63, одсто „утрошена средства за 61 одсто, остварен доходак за 68 одсто, део за личну и заједничку потрошњу 35 одсто а средства за репродукцију за 70 одсто већа у 1980. години, у односу на 1979. годину.

Завршни рачуни за 1980. годину, су урађени и ово што највише изазива задовољство свакако чињеница да у привредни општине нема „губиташа". Остварени резултати нису забележени у односу на 1979. годину. Тако добрим резултати нису забележи у последњих четврт година како Експозитура СДК прати и анализира привредна кретања у општини.

Ниједна организација удруженог рада није исказала губитак. Постигнути финансијски ефекти више су резултат пораста цена него реалне производње. Издваја се значај пораста производње у Термоелектранама „Никола Тесла".

Друштвени сектор привреде општине остварио је у 1980. години укупан приход од тримест милијарди динара што је за пет милијарди или за 63 одсто више него годину дана раније. Тако висок раст прихода није до данас забележен у привреди општине. Ниво остваривање овако високе стопе раста прихода највише је учествовала индустрија а у њој Термоелектрана „Никола Тесла".

Трошкови пословања у проплој години чине три четвртине укупног прихода и могу се рационалније реализовати. Управо зато по себну пажњу ваља посветити анализирању остварених трошкова и евентуалних трошкова и уштеда.

Доходак по запосленом забележио је такође висок раст. У 1980. години запослени у привреди остварили су доходак у висини од 514.228 динара, што је у односу на 1979. годину, повећане од 68 одсто. Највећи доходак по запосленом остварен је у Термоелектранама „Никола Тесла" (80. одсто) а најнижи у берберској радној организацији „Слога" (9 одсто). Остварени доходак по раднику у Термоелектранама „Никола Тесла" је око 8 — 9 пута већи него у организацијама које се налазе на дну табеле.

Одвоји у расподели дохотка знатно су повољнији јер је учешће организација удруженог рада у распоређеном дохотку повећано за 3,6 поена наспрам у учешћа смањене појединих стопа пореза и доприноса, успоравање раста личних доходака и слично.

Према подацима из завршних рачуна привреда општине је остварила чист доходак у висини од око две милијарде што је за 71. одсто више него у 1979. години. На раст чистог дохотка у индустрији највише је утицало остварење у Термоелектранама „Никола Тесла".

Просечан лични доходак у привреди општине износи 8.193 дина ра и за 24 одсто је већи него 1979. године. Највећи лични доходци остварени су у Термоелектранама „Никола Тесла" 11.393 динара што је за 21. одсто више него 1979. године, а најнижи у радној организацији за стамбено комунадну привреду Обреновац — ООУР за комуналне услуге и износи 4.846 динара што је за 13. од ето више него предходне године. Највиши просечан чист лични доходак је за 39 одсто виши од просечног личног дохотка запосленог у привреди општине, док је најнижи за 41. одсто мањи у односу на просечан лични доходак у привреди општине.

Најбржи раст личних доходака забележен је у области пољопривреде (31 одсто) а најспорији у занатству (3 одсто). У индустрији су лични доходи порасли за 24 одсто и утицали су на раст личних доходака у привреди. Иако су у пољопривреди лични доходи забележили најбржи раст, просечан лични доходак (7360 динара) нижи је у односу на просек у привреди за око 10 одсто.

Број запослених радника у 1980. години повећан је за 6 одсто и у складу је са планом запошљавања радника у привреди. И на том плану узимајући у обзир све показатеље постигнути су значајни резултати.

Иако је просечан лични доходак по раднику већи за 24 одсто у односу на 1979. годину он је стварно опао за 6 одсто, наиста је утицало повећање трошкова живота од 32 одсто. Тиме опада вредност радних личних доходака што се одражава и на стандард запослених у привреди. Излаз из такве ситуације ваља тражити у повећању продуктивности рада и реализацији мере економске стабилизације.

Одбрана од поплаве — стабилизација

Програми идеолошко политичког образовања чланова савеза комуниста су припремљени и ове недеље се одржавају разговори са ујодничарима, да би се приступило реализацији усвојених програма. До краја априла, како се предвиђа, одржаће се седница Општинске Конференције Организације Савеза комуниста. На дневном реду ће бити анализа остваривања стабилизационих мера обреновачких колектива. У првом месецима нема већих тешкоћа у снабдевању репроматеријалом и сировинама али се предузмају мере да нестаћаше не буде. Јер, „Бора Марковић" „Наша школа" и „Прва Искра" страхују од могућих нестанака потребних сировина што би се одразило на продуктивност, као и на остварене резултате на плану стабилизације.

Предузимамо све мере да потребних сировина буде јер одржавање производње на достигнутом нивоу представља најбитнији фактор стабилизације, каже Душан Перишић, председник Општинске конференције организације савеза комуниста.

Урађен је Нацрт програма рада Општинске конференције и општинског комитета, у току следећих месеци разговарано се о читавом низу активности везаних за остваривање стабилизационих мера. Редовно ће се водити оригинална о резултатима пословања, односно политичкој оспособљености комуниста у радним организацијама и месним заједницама, а биће рекао и о резултатима реформе средњег усмереног образовања. И све то, наравно, у оквиру текуће битке за стабилизације привређивање.

Минуле поплаве учиниле су да се неке активности помере. И поред тога настављена је битка за повећање производње.

Комунисти су били међу првима на наспрамма у спасавању поплављених, свуда где је требало притећи у помоћ. Тиме су потврдили да је борба за одбрану људства и привредних објеката у највиђој вези са текућом битком за стабилизацију.

ОПШТИНСКА КОНФЕРЕНЦИЈА ПОТРОШАЧА

ВЕЋЕ ЦЕНЕ И БОЉЕ УСЛУГЕ

Делегати Општинске конференције потрошача на седници одржаној 13. априла разматрали су предлог мера и активности за спровођење политике цена из надлежности општине Обреновац у 1981. години, и усвојили Друштвени договор о условима, мерилима и критеријумима образовања цена одређених комуналних услуга. И док је Друштвени договор листом усвојен много више је било речи о ценама појединих артикала широке потрошње и комуналним услугама.

Прихваћено је да се цена хлеба повећа за 24 одсто и то без компензације чиме би се цена изједначила у целој СР Србији. Исто тако прихваћено је да остају на малопродајне цене шећера уз регресирање док ће млеко регресирати динар по литру уз висину компензације коју даје Град и Република. Делегати су истакли да се компензирају све врсте меса.

У наставку је било речи о ценама комуналних услуга. Прихваћено је да цена воде по кубном метру расте алтернативно: 18 одсто или 22 одсто, с тим што ће се на потрошени кубик воде плаћати три динара за трошкове канализације. Цене изношење смеће повећаће се за 20 одсто по метру квадратном стамбене површине. Цене „Пастиног" саобраћаја биће веће за 17,7 одсто а утростила за 19,2 одсто.

Оно што је и овога пута на седници Општинске конференције потрошача речено јесте следеће: Прихватају се тражена повећања уз обавезу да услуге буду на вишем нивоу. То до сада често није био случај па је у расправи о ценама било толико незадовољства.

ПРЕД ТРЕЋИ КОНГРЕС САМОУПРАВЉАЧА

ПРЕДЛОЖЕНИ КАНДИДАТИ

Предконгресне активности у овој општини за Трећи конгрес самоуправлача приводе се крају. У многим колективима и месним заједницама расправљано је о даљем развоју самоуправљања и делегатској систему. Речено је да су у протеклом периоду остварени значајни резултати које ваља увећавати.

Избор два делегата за Трећи конгрес самоуправљача Југославије из организација удруженог рада наше општине обавиће се у уторак 14. априла. Тајним гласањем бира их заједничко изборно тело које чине делегати органа управљања из својих основних организација удруженог рада и радних заједница са подручја општине Још равније је договорено да самоуправлачи наше општине на Конгресу представљају два делегата: један из индустрије а други из пољопривреде.

Предложено је да то буду ЉУБИНКО НИКОЛИЋ, радник Фабрике „Пропоне опреме" Прве Искре и СТАМЕНА ПАВЛОВИЋ, радник ООУР Сава" ПКБ „Драган Марковић".

ПОСЛЕДИЦЕ СУ НЕСАГЛЕДИВЕ

НЕСРЕЋА НАС НЕЋЕ ЗАДРЖАТИ У РАЗВОЈУ

— Неколико година привреда општине послује без губитака, изграђени су многи објекти од виталног значаја. Само у прошлој години, наставо је Станојевић, привреда општине остварује посебне резултате који нису забележени у последњих петнаест година. Укупан приход је порастао за 63 одсто, доходак за 68 одсто а чист до ходак за 71 одсто. У исто време лична и заједничка потрошња већа је за 35 одсто док су средства за материјалну основу рада и резерве порасла за 411 одсто. Несрећа нас је, очито, задесила у трену тку када наша општина у свим областима остварује изванредне резултате, када смо поставили чврсто темеље пословности, самодисциплини и када су резултати у спровођењу програма стабилизације све очитији. Последице несреће се осећају. Морамо бити свесни да ћемо их дуго још осећати. Али висок степен свеукупног идеолошког и политичког јединства свих снага у општини гаранција су нам да ћемо и ове тешкоће превладати и да ћемо наставити започетим путем — рекао је Станојевић.

У ДАЉЕМ ТЕКСТУ СЕДНИЦЕ ДЕЛЕГАТИ СУ ИЗРЕКЛИ ЗАХВАЛНОСТ СВИМА ОНИМА КОЈИ СУ ПРИТЕКЛИ У ПОМОЋ КАДА ЈЕ ТО БИЛО НАЈНЕОПХОДНИЈЕ И ПОСЕБНО СУ ИСТАКЛИ ЗНАЧАЈ НЕПОСРЕДНЕ ПОМОЋИ РЕПУБЛИКЕ И ГРАДА КОЈА ЈЕ БИЛА ДРАГОЦЕНА.

Заједништво и интеритет дошли су до пуног изражаја, истакнуто је на седници, али у наредном периоду потребна нам је помоћ више друштвено-политичке заједнице, рада дуговочнијег санирања последица и предузимања мера како се једног дана не бисмо поново нашли у истој ситуацији.

ПОСЕБНО ПРИЗНАЊЕ ВОЈНИЦИМА

Високе оцене делегата добили су напори радних људи и грађана у свим месним заједницама а посебно у месним заједницама чије су територије биле угрожене возама. Речено је да су сви они показали изведени степен ангажованости и одговорности и мимо обавеза и добровољним ангажовањем дали велики допринос у борби са стихијом. Штабови цивилне заштите, територијалне одбране и друштвено политичке организације, у чему посебно импресивно делује ангажованост омладинске, показали су пуну мобилност и одговорност успешно извршавајући све задатке који су пред њих постављени.

Припадницима ЈНА — гарнизона у Обреновцу на сарадњи је одато посебно признање. У најкритичнијем моменту а и касније, истакнуто је у дискусијама што је на крају била и једногласна оцена свих присутних, војници и њихове старешине допринели су у великој мери ангажовани и успешно су обавили најтеже и најсложеније задатке на одбрани насипа, затварању пробоја и збрињавању становништва. Другови војници из свих крајева наше земље, заједно са својим друговима из Загребја, Обреновца, Белог Поља, Великог Поља и других месних заједница беспримерно су се ангажовали да ме подлегнемо воденој стихији — у томе су и успели.

Изванредан је и допринос, речено је на седници, припадника органа Унутрашњих послова, органа безбедности општине и града, који су уз максимално ангажовање обавили све послове послове али и све задатке који су пред њих постављени у овој изванредној ситуацији. Истакнут је и допринос стручних служби радних организација „Београд" и „Хидрозавода".

Посебно признање одато је и средствима јавног информисања која су, како је речено на седници, благовременим и пуним информисањем јавности дали свој допринос у сагледавању свега онога што се дешавало последњих дана на обалама Тамнаве, Колубаре и Саве.

На крају седнице делегати су донели одговарајуће одлуке и закључке са мерама за санирање стања и отклањања последица од поплава.

Председник СО Обреновац Живота Станојевић, информише председника Бурановића о насталим штетама

ВЕСЕЛИН БУРАНОВИЋ:

ХРАБРО СТЕ СЕ БРАНИЛИ

У суботу 28. марта Обреновац је посетио Веселин Бурановић, председник Савезног извршног већа, Драгољуб Ставрев, потпредседник СИВ-а, Иван Стамболић, председник Извршног већа Србије, Вељко Марковић, командант Републичког штаба цивилне заштите и Живорад Ковачевић, председник Скупштине Београда.

Живота Станојевић, председник Скупштине општине упознао је Веселина Бурановића са насталом ситуацијом и мерама које су предузимане у борби против поплаве. Станојевић је посебно нагласио допринос припадника ЈНА, цивилне заштите, територијалне од бране и омладине у борби против вода.

Веселин Бурановић је истакао да се Обреновац храбро бранио од поплаве и да су предузете мере имале свог пуног оправдања. Бурановић је одао признање војницима гарнизона „Бора Марковић", припадницима цивилне заштите и територијалне одбране и омладини наглашавајући да су постигли пуно акционо јединство и тиме доказали потпуну исправност наших опредељења да се само заједништвом може доћи до резултата.

После тога председник Савезног извршног већа обишао је поплављена подручја интересујући се за настале штете и могућности за њихово отклањање.

ДЕЛЕГАЦИЈА БРАТСКОГ ТРЕБЊА У ОБРЕНОВЦУ

У среду, 1. априла Обреновац је посетила делегација братског Требиња из СР Словеније. У делегацији су били **Марко Буџ**, председавајући делегације СР Словеније у Савезном већу СФРЈ, **Тони Жилберт**, председник Скупштине општине, **Томаж Плажар**, председник ОК ССРН и **Наце Дежман**, председник већа Скупштине општине.

У име грађана и радних људи Обреновца госте из братског Требиња поздравио је **Живота Станојевић, председник** Скупштине општине. Он је нагласио да је саосећање Требиња допринело да Обреновчани истрају у досадашњој тешкој борби са воденом стихијом. И друге братске општине биле су уз нас, пуђени нам помоћ у људству, механизацији и новчаним средствима, што нас је мотивисало да истрајемо.

Затим је председник Скупштине општине упознао делегацију Требиња са ситуацијом у водом окруженом Обреновцу, објашњавајући им како је дошло до поплаве. Изванредним напорима војника Гарнизона „Бора Марковић", припадника цивилне заштите, територијалне одбране, СУПа и радних људи, грађана и омладине одбрањен је Обреновац. Најважније је свакако то да ниједна није била жртва. Радне организације су обављале своје производне задатке без застоја. Више од 27.000 становника општине је евакуисано. Евакуисани су смештени у две основне школе, а ученици су и поред тога редовно похађали наставу. Сада се врше припреме за трајније решавање стамбених проблема евакуисаних Обреновчана.

Марко Буџ је рекао да су људи и грађани Требиња са узбуђењем пратили стање у поплављеном Обреновцу, интересујући се на који начин да помогну становницима братске општине. Упућена је врва интервентна помоћ од 40 милиона старих динара, а о другим врстама солидарности увелико се размишља. И остали чланови делегације Требиња су истакли да су спремни да пруже помоћ а од Обреновчана зависи каква ће и колика бити. На крају су одали признање свима онима који су у протекле две недеље чувајући насиле бранили Обреновац.

Потом су гости у пратњи домаћина обишли угрожено подручје разговарајући са становницима Обреновца о томе шта учинити да се живот што пре нормализује. И свуда, на сваком месту, осећала се братска захвалност за све оно што су учинили становници Требиња.

Помоћ братских општина

Братске општине Требиње из Словеније, Велика Горица из Хрватске и Илијаш из Босне и Херцеговине исказале су пуну солидарност према братском Обреновцу.

Обреновчанима је стигла понуда да се помогне у радној снази, механизацији, материјалу, новцу и свим другим видовима.

ХВАЛА ДРУГОВИ ВОЈНИЦИ

ИЛИЈА ЧИЧАК (21) грађевински техничар из Дервенте, живи у Загребу, ДАРКО ЛАМБАШ (23) ниже нижег хидротехнике из Бараждина, РАНКО НОВАК (21) руковалац грађевинских машина из Каштел Лукшића и БРАНКО АТАНАСОВ, земљорадник из Струмице, војници у јединици потпуковника РАДОМИРА БУРИЋА превезли су својим чамцем из кућа опкољених водом 69 Обреновца. О тој бесаној ноћи испуњеној звуком воде која на долази разговарамо с њима.

— Припрамност је заведена ноћ раније. Спремити смо чамце и другу опрему. Нисмо очекивали да не-

Инжењерци даноноћно на насипима

мо доживети тако тежак сусрет са водом. Кад је до тога дошло, били смо потпуно спремни. Моју Дервенту задесила је 1976. године иста судбина. Зато сам седећи у чамцу и гледајући у матицу говорио себи да се Дервента не сме поновити и да морамо учинити све да не буде жртава. Чамцем смо ишли од куће до куће, будили људе. У правилу нико од њих није могао да поверује у стварност. А онда су узимајући само одећу седали у чамац још увек не верујући у то што се догодило, прича ИЛИЈА ЧИЧАК, наочит младић, плаве косе и препланула лица.

— До већег броја кућа долазили смо тешко. Матица је била јака, али су нам на путу биле ограде, честа и жичане. Морали смо да излазимо из чамаца и стојећи у води до појаса да уклањамо ограду. Чули су се гласови уплашених људи и ми смо хитали да што пре пратимо до њих. Често нас је хватала матица. Чинило нам се да ћемо отићи бог зна куд. Онда смо се хватали за врбе, за ограде и враћали чамац у правцу школе. Тако је било читаве ноћи, каже ДАРКО ЛАМБАШ, инжењер хидротехнике коме су људи воде добро знале.

— Честа смо морали да газимо воду да би чамац приближили врата угрожене куће. Убеђивали смо људе да треба да напусте зграде јер вода долази. Говорили смо им да су најважнији њихови животи и да ће кад стихија прође све поново бити исто, моћи ће да наставе тамо где су стали. Неки су нас слушали, неки нису. Тешко је оставити кућу, етвари и стоку. Људи су у то управљали себе и није лако све то одједном оставити. Они који нису олмах хтели да крену са нама после су нас дозивали говорећи да смо у праву и да се против воде не може. Нашли смо у току ноћи на много жалосних призора. Памтим да смо затекли јединог старца у води. Беше пошао, али га је бујица пресекла. Стајао је, плакао и дрхтао. Кад смо га ста вили у чамац гледао је у правцу куће која нестаје у води и мраку.

Војници деле судбину народа. Војници гарнизона „Бора Марковић" делили су и деле судбину Обреновчана. Из тог јединства раса се љубав. А речи оних што су приврeмено смештени у основним школама „Јован Поповић" и „Посавски партизани" — „Хвала другови војници", најбоље томе иду у прилог.

У том је нека кућа пала у воду, а старцу се учинила да је његова. Ставио је главу на колена и заћутао. Било је много таквих момената. Најважније је да није било жртава. Живот је надјачао, прича РАНКО НОВАК одрастао на мору. А њему се чинило, како сам прича, да је позивала Колубара одједном била велика као море.

Кад смо питали Илију, Дарка, Ранка и Бранка о томе јесу ли се уплашили и кад им је било најтеже, нису ништа одговорили, само су слегнули раменима, нако неки од њих нису знали да пливају.

Војници гарнизона „Бора Марковић" делили су и деле судбину Обреновчана. Из тог јединства раса се љубав. А речи оних што су приврeмено смештени у основним школама „Јован Поповић" и „Посавски партизани" — „Хвала другови војници", најбоље томе иду у прилог.

Радничко Забрежје је одбрањено

Уз нас је моћан савезник — лепо време, рече у јеку највеће борбе за одбрану насипа ЛЕКА РАНКОВИЋ, председник месне заједнице Забрежје. Кад смо пошли у посету овој месној заједници време беше суморно. Падале су прве капи кише. Срећом стихија је прохујала низводно. Тад смо се сетили Лекиних речи.

У радничком Забрежју је Домтик уз Саву. Кроз прозоре канцеларије на спрату види се као из торња на аеродрому. Уз прозор стоји Александар Ранковић гледа у баршце које се таласају и смешка се, смешка на време.

— Кад је попутно насип у Великом Пољу Забрежани су притекли у помоћ настрадалима у Обреновцу. Наших десет мештана учествовало је са својим чамцима у спасавању Белопољаца и Обреновчана. Људи су сами давали чамце. После су нам помоћ узвраћали, каже Лека, задужили нас.

Дуг је насипу у Забрежју: веле 7 километара: Протекних ноћи по ветру, уз сјај рефлектора и месечине, бивало је по хиљаду и по људи: војника, бораца, радника, цивилне заштите, омладинаца. Пуно је рекордера: по броју непроспаваних ноћи и дана, по превезеним џаковима, по утовареним времена, по свему.

Ти рекордери су војници из јединице потпуковника БУРИЋА, то су СТИПАН САБЉИЋ и ТОЈКО МИЛОСАВЉЕВИЋ из Водне заједнице, то је БОРКО БАЛИЋ, стари активиста, то је МИША РАДУЛОВИЋ, председник борачке организације, то је СЛАВКО УЧА, то су омладинци МИРА СТЈЕПАНОВИЋ, АЛЕКСАНДАР ПЕШОВИЋ, ЖИВАН БОГДАНОВИЋ, то је МИЛЕ РАНКОВИЋ седамдесетогодишњи алас што је по двадесет тура дневно превозио, то су сви они и које не помињемо.

Кад сам видео опонику Саву попутно сам се препао. Ни у рату ми није било теже. Али, кад смо решили да је укротимо, више нисам сумњао у успех. Војници, борци, радници, омладина, пионири, старци, жене све је то или било на насипу или радило за насип. У току дана радило је 20 наших чамаца, Превозили смо џакове на критична места. И ноћу је било толико чамаца. А кад су жене за војнике спремиле колаче, извеле кроће и штрудле, ја рекох себи: Не може Леко радничко Забрежје да поплави Сава. И није. И неће.

Још се дежура на насипима. Опада вода, али долази ветар. Радници „Госавине", „Наше школе", „ПКБ „Драган Марковић" и других колектива проводе ноћ на дужности. Хладно је. Мисао да је ту пре само неколико дана вођена борба на живот и смрт не да им да осећају конвају. Зар сада све није лакше, зар сала није боље. И са насипа баце поглед у правцу Дома. Тамо осветљен прозор и силуета човека у њему. То је Александар Лека Ранковић. О себи није хтео ни реч да каже. Причао је само о Забрежју, о војницима и омладини, о борцима, о свом чамцу са којим је ускоро запловити Савом, о спортском центру на коме је засађено 88 платана-успомена на 88 Титових година.

— Здраво омладино, рече Лека на растанку уз широк осмех. Радостан је. Забрежје је одбрањено. Онда узме радио станицу и гледајући кроз прозор пита дежурне на насипу каква је ситуација, требали им нешто. Напољу пролетела кишa од које се не страхује. Забрежје остаје за нама прљљубљено уз Саву као дете уз мајку. Не мрзе се. И како би, кад једно без другог не могу.

Бранили смо своју другу кућу

У одбрани „Прве искре" учествовало је неколико стотина бранилаца. Разговарамо са неколицином од њих.

— Дежурали смо на делу насипа између погона ПВЦ и Базне хемије. Било је то у ноћи између 23 и 24 марта. У једном тренутку приметили смо да вода подрива основу насипа. Претила је опасност да расквашени насип попусти. Хитно је упућен позив и будјокер се, после обиласка повећег полукруга, нашао на критичном месту. Донет је агрегат са рефлектором тако да је било могуће брзо реаговати. Насип је, попто смо нашли земљу, поново био сигуран, прича ЗОРАН ВУКОВИЋ, радник Радне заједнице.

— Пунили смо џакове, учвршћивали насип, испумпавали воду из погона која је надирала кроз шахте и пропусте. Нисмо осећали умор јер нам је брига за нашу другу кућу давала снагу да истрајемо каже ДРАГАН ДАМЊАНОВИЋ, радник Фабрике наменских производа.

— Неколико ноћи дежурао сам на делу насипа испред погона ПВЦ-а. Даноноћно смо обилазили насип и контролисали његову сигурност. Тамо где нам се чинило да вода може да проће поћи смо земљу голим рукама и затварали сумњива и оштећена места. Дуго смо страховали од воде, па ипак били смо решени да се не предамо, говори МИОДРАГ РАДОЊИЋ, радник ООУР-а „Полиуретан".

— У суботу ујутро добили смо позив да се хитно јавимо на радна места. Радили смо на насипу. Пунили смо џакове и постављали их тамо где је плаховита Сава претила. Најважније је да смо спречили велике штете које су могле да нас задесе, каже ЈОВАН ПЕТРОВИЋ, радник Радне заједнице за општенародну одбрану и друштвену самозаштиту.

— Вољушкаром сам превозио вреће испуњене земљом, до најугроженијих делова насипа. У моме погону производња се нормално одвијала а моји другови су се потрудили да се моје одсуство не осети, прича ДУШАН КОСТИЋ, радник ООУР-а „Полиуретан".

— Чим сам чуо да је „Искра" у опасности дошао сам. Нисам чекао да будем позван. Стално сам обилазио насип и мерио ниво воде код погона. Била је то нека наша сведеница. Тако нам је изгледало лакше, прича ЈОВА МИХАЈЛОВИЋ, радник ООУР-а силикона и пластике.

Разговарали смо само са неким који су се ухватили у коштац са воденом стихијом. Таквих је било, рекосмо већ, неколико стотина и сви су стали у одбрану свог колектива, своје друге куће.

Скупштина општине Обреновац, на II Заједничкој седници делегата свих већа, одржаној 7. априла 1981. године, на предлог Председништва Скупштине, Извршног савета и Општинског штаба цивилне заштите, разматрала је и усвојила Информацију о организацији и предузетим мерама у одбрани од поплава, насталим трошковима и штетама на територији општине Обреновац, и донела следеће

ЗАКЉУЧКЕ

1. Усваја се Информација о организацији и предузетим мерама у одбрани од поплава и насталим трошковима и штетама на територији општине Обреновац у време од 18. марта до 7. априла 1981. године, са уводним излагањем председника Скупштине.

2. Одобравају се предузете мере председника Скупштине општине и органа Скупштине општине, органа месних заједница и организација удруженог рада, предузете за проглашавање ванредне ситуације у заштити од поплава и клизишта и мере и активности за све време обране од возне стихије на рекама Тамнави, Колубари, Сави и у насељеним местима која су захваћена поплавом и клизиштем, а које су предузете за заштиту, евакуацију и збрињавање људи и на заштити имовине и сврставање штета још већих размера.

3. Скупштина оцењује да је неопходно наставити са даљим активностима за збрињавање становника које су угрожене поплавом и или заштита и стим у вези инсистира:

— да се становницима евакуисаним у сабирним центрима основних школа „Јован Поповић", „Посавски партизани" и у предшколској установи „Перка Вићентијевић" у року од 7 дана обезбеди привремени становништву смештај у монтажним објектима радничког насеља Термоелектране „Никола Тесла" на Брески, са нај мање једним физички издвојеним одељењем, уколико у том року такав смештај није могуће обезбедити на други начин (као што је смештај у сопствене објекте на територији општине, код ближих рођака, подстанарским односима и сл.), а да се објекти који су служили до сада за смештај становника оспособе за редовно коришћење уз строго придржавање хигијенско — заштитних мера;

У просторијама које ће се обезбедити за привремени смештај у радничком насељу неопходно је предузети хигијенско-заштитне и друге мере, а у оквиру насеља организовати друштвену исхрану становништва да се у таквим условима обезбеде пристојни услови за живот,

—На основу сагледане ситуације сваке породице и појединца, које су се нашле у стању нужде, неопходно је преко организација удруженог рада, а где је то потребно и непосредно, наставити са пружањем материјалне помоћи за исхрану и друге потребе ових грађана, а деци предшколског узраста омогућити у току дана боравак у предшколској установи.

5. Ради умањења штетних последица на поплављеним објектима, покретним стварима и површинама, неопходно је наставити са пражњењем воде са ових површина у речна корита Колубаре и Саве и с тим у вези појачати инсталисане капацитете пумпи и приних станица са непрекидним ангажовањем водопривредних организација и организација комуналне привреде.

5. Ради трајног решавања смештаја породица које су поплавом и клизањем терена остале без стамбених објеката, рушењем или су објекти у стању пропадања без могућности за санацију неопходни је омогућити и обезбедити:

— грађевинске парцеле за трајнију стамбену породичну изградњу објеката под повољним кредитним условима и са одлобабавањем од комуналних доприноса под условом да постојеће парцеле тих лица постану друштвено власништво.

У реализацији ових ставова неопходно је ангажовати организације удруженог рада, чији су се радници нашли у стању нужде и банкарске организације с тим да се повољнији услови омогуће и у поступку санације постојећих објеката захваћених поплавом уколико за то постоје могућности.

6. За породице које нису у могућности да изврше санацију постојећих објеката или да приступе изградњи нових објеката под бенефицираним условима неопходно је предузети мере за трајнији смештај тих породица са бржом изградњом станова у друштвеној својини ангажовањем средстава организација удруженог рада чији су радници остали без смештаја од поплаве и клизања терена, а за оне породице и појединце који нису у удруженом раду нити су корисници пензија, инвалида и слично (чија питања није могуће решавати преко одговарајућих интересних заједница и других друштвених субјеката) неопходно је средствима банака и другим средствима, која се обезбеде за санирање последица од поплава и клизишта, приступити што хитније обезбеђењу трајног стамбеног простора, преко СИЗа, СТА новаца и органа општине.

7. Ради даље заштите здравља људи неопходан је потпун стручни надзор и анализа воде за пиће како на деловима територије које се снабдевају водом из водовода, тако и територије која зависи водну доходак на индивидуалних бунара. Потребно је појачати комуналну хигијену, а на подручјима са којих се повлачи вода, дезинфекција и дератизација објеката и терена, с тим у вези неопходно је појачано пражњење септичких јама, подрумских просторија и непрекидно пражњење фекалних отпадних вода и то организовано и под контролом.

8. У циљу обезбеђења средстава за санирање последица од елементарних непогода на те територији општине предлаже се органима управљања организација удруженог рада и радних заједница и преко њих радним људима, да донесу одлуке да једнодневна зарада буде намењена одређеним за предложене циљеве и задатке.

Имајући у виду да су на територији општине настале штете већег обима неопходно је одмах приступити процени штета, а потом у складу са Законом о заштити од елементарних непогода покренути иницијативу код широких друштвено—политичких заједница за учешће и материјалну помоћ за санирање настале ситуације.

9. Предлаже се организацијама удруженог рада и радним заједницама да појачаном продуктивношћу рада, већом радном и технолошком дисциплином са пуном штедњом и економичнијим пословањем и доследним спровођењем мера економске стабилизације допринесе остварењу већег дохотка и на тај начин дају пун допринос на санирању последица елементарних непогода.

10. Организације удруженог рада у области пољопривредне производње, индивидуални пољопривредни произвођачи, преко организација за пословну сарадњу, организовано и самоиницијативно, неопходно је да што пре засеју не и поплавом уништене површине, према врсте менског циклусу поору и засеју, ради ублажавања насталих штета све то уз пуно ангажовање штабова у месним заједницама и органа општине.

11. Оцењује се да стање објеката за заштиту од спољних и унутрашњих вода на територији општине Обреновац није задовољавајуће. Уређење водотока Саве и Колубаре и других река у горњем токовима онемогућило је разливање воде у тим деловима река, па је код већих падавина и отапања снегова територија општине Обреновац изузетно угрожена, јер јачина постојећих насипа и њихово надвишење нису у стању да прихвате безбедно те количине воде. Постојећи мелиорационе системи за заштиту од унутрашњих вода не дају практичну никакву гаранцију за одбрану више од две трећине ограничених површина на територији општине. Због свега тога Скупштина општине инсистира:

— да скупштине самоуправних интересних заједница водопривреде Општине, Града и Републике у што краћем року детаљно изврше анализу овог стања и да у текућој години донесу одлуке и обезбеде средства за интервенције на реконструкцији постојећих и изграђивањи нових објеката са којима ће се ризик угрожености свести на најмању могућу меру. С тим у вези поред органа општине потребно је максимално ангажовање стручних организација „Хидрозавода" Београд и Водопривредне организације „Београд", посебно на стручном сагледавању и изради планова за заштиту.

Услови кредитирања за изградњу објеката за заштиту од унутрашњих и спољних вода крајње су неповољни, а начин формирања средстава на самим тим и одбрана од спољних и унутрашњих вода по Закону о водама и другим прописима, није прилагођена стварним потребама, посебно за територије општина, које имају нижијске терене као што је општина Обреновац, па Скупштина општине покреће иницијативу код Републичког извршног већа СР Србије за преиспитивање прописа у делу кредитне политике, која се односи на изградњу објеката водопривреде и иницијативу за измену Закона о водама са конкретним предлогом да се Законом регулише јединствено одбрана од унутрашњих и спољашњих вода, посебно у делу формирања средстава потребних за једну и другу врсту заштите.

СКУПШТИНА ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ

VIII-03 бр. 06-1/61 од 7. 4. 1981. године.

ПРЕДСЕДНИК СКУПШТИНЕ
Живота Станојевић, с. р.

СМЕШТАЈ

Посредством месних организација, Штаба цивилне заштите и органа управе општине до сада је привремено смештена 91 породица и то:

— у становима у друштвеној својини интервенцијом месних организација 24
— у становима у друштвеној својини интервенцијом Штаба и органа управе 47
— у заједничким просторијама кућних савета интервенцијом Штаба и органа управе.

Укупно: 80.

— У хотелу у Обреновцу интервенцијом Штаба 11

Поред ових породица у две основне школе смештено је 80 породица и то:
— ОШ „Посавски партизани" 35
— ОШ „Јован Поповић" 45

За породице које су смештене у хотелу и у основним школама, нарочито оне у школама, требало је предузети мере за привремени индивидуални породични смештај. У том смислу до сада 6. 4. 1981. је урађено следеће:

Од месних организација, — извођача радова на изградњи Термоелектрана и то: „Рада", „Металоелектрика", „Термоелектра" „Гоше" и „Монтинг" ангажовано је 11 барака од којих 10 за породични смештај и једна за смештај самаца. Бараке се налазе у радничком насељу Угровци и у кругу Термоелектрана и служиле су за канцеларије, породични и самачки смештај радника ових организација. Ове организације су бараке ставиле на располагање Штабу цивилне заштите општине. Бараке које ће служити за смештај породица имају по 2 до 16 соба и заједничке просторије (ходник, клозет, купатило и сл.) тако да 10 барака има укупно 74 собе.

Пошто бараке треба да служе за породични смештај у трајању од 3—6 месеци њихово хигијенско-техничко стање захтевало је да се предузму мере за њихово уподобљавање за оптималне животне услове оваквог смештаја. Са извођачима радова је договорено да преузете послове на свим баракама заврше до 11. априла 1981. године. У неке од њих усељење је почело 7. априла. За живот у овим баракама треба обезбедити заједничко посуђе, за смеће испразнити септичке јаме и извршити надзиђ није чишћење и уређење простора око барака. Овај посао може се обављати и упоредо са усељењем.

Рачуна се да ће у оне бараке моћи да се сместе све породице које су сада смештене у Основној школи „Посавски партизани" и Основној школи „Јован Поповић", с тим што се рачуна и на то да ће се неке ових породица вратити у своје домове када се вода повуче. Међутим, треба рачунати и на то да ће се јављати за привремени смештај и деја породица које су та самоиницијативно обезбедиле правог дана када су наступиле поплаве.

На основу изложеног штаб цивилне заштите донео је

О Д Л У К У

I. Ради привременог смештаја породица са поплављеног подручја општине Обреновац, а превасходно породица које су смештене у Основној школи „Посавски партизани", Основној школи „Јован Поповић" и хотелу „Београд", у Обреновцу, — ангажује се 11 барака организација удруженог рада: ГРО „Рад" из Београда, „Термоелектро" из Београда, „Гоша" из Смедеревске Паланке, „Монтинг" из Загреба и „Металелектрик" из Гуџе. Ангажоване ове имовине врши се уз претходну сагласност организација удруженог рада као носиоца права коришћења и располагања овом имовином.

За уподобљавање ангажованих барака за породични смештај, извршити адаптацију истих на терет средстава Штаба.

II. Заједничке просторије кућних савета у стамбеним зградама II месне заједнице и улица Боре Вујића, Владе Аксентијевића, Вука Караџића и Маршала Тита за које постоје гра Бевински и други услови, адаптирати и преуредити и стамбени простор који потпуније решавања стамбених потреба незбринутих породица. У реализацији ове одлуке за активност кућних савета резервисати потребан простор, те њега не претварати у стамбену површину.

ВОДЕ НИСУ СТАЛЕ — ОНЕ СУ ЗАУСТАВЉЕНЕ

КАКО СМО СЕ БРАНИЛИ

Услед непрекидних и обилних падавина у периоду од 14. III 1981. до 18. III 1981. године дошло је до наглог пораста водостаја на свим рекама и водотоцима који протичу кроз територију наше општине.

Стање водостаја, 19. III 1981. године, на рекама било је следеће: Там нава (Лисо Поље — мост) 07 часова — 108 см, Колубара, (Дражевац) 418 см. Сава — 06 часова, Бић Бара 386 см. Скела 554 см.

Границе водостаја када се уводи ванредна одбрана износе Тамнава (када вода достигне ниво један ме тар испод круне насипа). Колубара +640 см .Сава — Скела +550 см, Сава — Бић Бара + 400 см.

Савет за народну одбрану СО Обреновац, на редовној седници одржаној 19. III 1981. године, са по четком у 8.00 часова, у дневни ред је уврстио посебну тачку — проце на угрожености територије општи не од поплава са проценом изврше них припрема за редовну и ван редну одбрану.

На седници је закључено, да се на основу хидрометеоролошких из вештаја и прогноза очекују висо ки водостаји и да треба брзо и ефикасно предузети све мере, како би се што успешније организована одбрана.

Истог дана у 14 часова, Општин ски штаб цивилне заштите је одр жао ванредну седницу, којој су присуствовали представници: ВО „Београд", „Хидрозавода", „Београд пута", ГП „Београд", СКП „Обрено вац", „Електродистрибуције" Бео град и руководиоци друштвено по литичких организација, Скупштине општине и старешине општин ских органа управе, начелник Оде љења ГСЗП-а у Обреновцу и мес них заједница: Обреновац, Бело По ље, Барич, Пироман и Пољане. Пре доставници осталих месних заједи ца нису били присутни, али су нак надно обавештени о стању приправ ности због наглог пораста нивоа река (Велико Поље, Стублине, Мис ловин, Забрежје).

ПРОГЛАШАВА СЕ ВАНРЕДНО СТАЊЕ

У 15 часова, 19. III 1981. године, стање водостаја на мерним тачка ма било је следеће: Тамнава +170, Колубара +526, Сава Скела +560, Сава — Бић бара +394.

На седници је извршена проце на стања и донете су следеће мере:

— да се активира Општински штаб цивилне заштите и уведе стал но дежурство;

— да се активирају штабови у ра дним организацијама „Прва иск ра", ТЕ „Никола Тесла", СКП „Об реновац") и дежурне екипе у орга низацијама за одржавање путева, ПТТ и електричне мреже;

— да се активирају штабови у месним заједницама: Барич, Мис ловин, Пољане, Пироман, Велико Поље Бело Поље и Обреновац.

Упућени су стручњаци ВО „Бе оград", „Хидрозавода" и чланови Оп штинског штаба цивилне заштите на сва угрожена места.

Стање водостаја је стално пра ћено и осматрано на наведеним мерним тачкама. Водостај је наглo растао. У 21 час, водостај је на ре кама износио: Тамнава +221, Ко лубара +576, Сава — Скела +566, Сава — Бић Бара +404.

Након процене и упозорења ко ја су добијена, да ће у наредном периоду доћи до још интензивни јег пораста нивоа река, у општини је у 22.00 часа, 19. III 1981. године, проглашено ванредно стање.

У 00 часова, 20. III 1981. године, водостај је на Тамнави достигао висину од +262, а на Колубари од +640, а у 06 часова од +690, што је било за 272 см више него претходног дана. Од 06 часова, 20. III 1981. године, почело се са одбраном насипа Тамнаве и Колубаре, изгра дњом земљих насипа и канализо вањем извора. Брањен је насип поред реке Тамнаве, целом дужином и насип Колубаре на неколико кри тичних места, односно на местима где је процењена могло доћи до пробоја или до преливања.

Уочена је могућност да ће доћи до преливања насипа на делу од пута Обреновац — Београд до гра нице КО Бело Поље и одмах је ор ганизована одбрана, изградња зечих насипа.

Поред припадника цивилне за штите у месним заједницама Поља не, Бело Поље и Обреновац, анга жоване су јединице ЈНА, ВП 4135, Гарнизон Обреновац, на одбрани насипа на Тамнави, насипа на Ко лубари, као и на интервенцијама у месној заједници Пољане (рано ујутро послати су чамци и цистерна воде за пиће).

У јутарњим часовима активира ни су штабови месних заједница Дражевац и Конатице и припадници цивилне заштите, који су заје дно са припадницима ЈНА евакуи сали становништво из поплављених засеока Лут, Дражевац и Бробинце — Конатице.

Ангажоване су екипе РО „Бора Кечић" и „Слобода" на превозу земље дрвећа и дотуру других материјала који је било неопходан за од брану насипа.

Ниво Тамнаве и Колубаре је и даље растао и негде је око 12 часа, достигао је максимум. Насипи су преливали на неколико ме ста. Интервенисало се на све мо гуће начине, са свим расположи вим снагама и средствима.

У току претходна активирани су штабови цивилне заштите у свим месним заједницама на плавном подручју општине и у радним организацијама и организована стална дежурства.

Ангажоване су екипе јединица цивилне заштите ГК „Комгран" „Наша школа", „Бора Марковић" и СКП „Обреновац".

У Месној заједници Мислођин организована је одбрана десног на сипа на реци Колубари од пута Обре новац, Београд до Мислођина.

КОЛУБАРА ПРОБИЈА НАСИП

Између 14 и 15 часова, на кориту Стараче (шума Кордешица) Колу бара је пробила насип у дужини од 45 до 50 метара. Вода је почела наглo да плави површине поред на сипа и да надире ка Обреновцу. На Колубари (мерно место Дражевац) у 15 часова забележен је водостај (и поред пробоја насипа) +752 см.

Ниво одбране на Тамнави је за држан, а одмах организована не посредна одбрана Обреновца. По кушајући су извршити да се вода за держи на линији Бело Поље. Гребаћа, потом Бело Поље — Колубара (линија поред игралишта у Белом Пољу) али то све није успело, да би се негде око 17 часова све снаге ангажовале на линији Тржни центар — насип на Колу бари) испод Вуколине куће).

Одбрана на овој линији вршила је са основном намером да би се вода задржала и добило у времену за припрему за евакуацију становништва.

Напори који су чињени и успели су да задрже надирање воде до 22 часа, када је одбрана сконцентрисана на насипу улица Саве Ковачевића — Белопољска и улицом Белопољске до улаза у сервис РО „Бора Кечић" и на улазној сообраћајници у тржни центар ,чиме се спречи ваз продор воде непосредно у град.

Одбрана је успела и вода је са јужне стране града задржана на наведеној линији.

Вода је почела непосредно да надире у град са источне и северне стране, јер је претходно поплави ла површине Вашаришта, Забрана и Забрешке ливаде, а потом је ко ритом Купиница продрла у Рвате.

Од стране месне заједнице Обре новац организована је одбрана зечим насипима у насељу Дудови, у Расаднику на путу Обреновац — Забрежје, у улицама 4. 16. 18. и 17. у Рватима, а од стране месне заједнице Забрежје изградња зечјег на сипа, да би се спречио продор во де из ливада у центар села.

Организација удруженог рада „Бора Кечић", поред изромоћи у превозу земље на сва места где се бранио град, успешно је организо вала изградњу зечјих насипа и од брану свога сервиса и стоваришта РО „Посавина".

Припадници месне заједнице Бе ло Поље и Војне поште 4135 у ре кордном времену су изградили на сипи у Белопољској улици и спре чили продирање воде у град са то га правца.

Истовремено, ангажовани су при падници ВП 4135 месних заједница Забрежје, Уровци, Кртинска, Рата ри и Скела, радне организације, „Бора Марковић" и „Драган Мар ковић" на одбрани насипа на Сави, јер је водостај на сави из часа у час све интензивније растао, а са мим тим је рада и опасност да до ђе до пробијања насипа.

Одбрана је посебно интензивира на од 12 часова, 21. III 1981. године. Тада је водостај на Сави износио: Скела +630, Бић Бара +466. Макси мални водостај који је Сава дости гла на ове две мерне тачке износи: Скела +707 (25. III 1981. године, у 18. часова) и Бић Бара +547 (25. III 1981. године, у 15. часова). Ради илустрације наводимо следеће по датке: у моменту максималног водостаја на реци Сави, улица Вука Караџића је била висока за 203 см, од огледала воде у Скели, а 117 см од огледала воде у Бић Бари.

ПРЕСЕЦА СЕ ПУТ ЗА МЛАДОСТ

Проширена седница Штаба одр жана је 21. III 1981. године, са по четком у 16. часова, на којој је анализирана целокупна ситуација и договорене даље мере на санира њу последица и даљој одбрани од поплава.

Даноноћна одбрана насипа на Колубари, Тамнави и Сави као и одбрана самог града од изливених вода Колубаре уз максималне на поре ангажованих јединица месних заједница и ЈНА, еваким часом је добијала у интензитету и у орга низованости.

Како је запретила опасност да зечји насипи око самог града по пусте, 22. III 1981. године, одлучено је да се изврши пресецање пута за Младост, заустави пумпе у Великој Бари, вода упусти у старо корито Купинца, Велику Бару а потом у комплекс Младост.

Процењено је да предузете мере не обезбеђују довољно град од ула ска изливених вода из Колубаре, па је у току 22. III 1981. године, организовано затварање насипа на Колубари. У току 24. III 1981. годи не, успело се, да се доток воде из Колубаре у плављено подручје све де на минимум, а у току наредног дана и потпуно спречи.

Затварање пробоја и санирање оштећења на насипу у дужини од 4,5 км трајало је од 22. III 1981. го дине до 2. 4. 1981. године.

На затварању насипа ангажова ни су припадници ВП 4135 припад ници месних заједница и територи јалне одбране месних заједница: Уше, Скела, Ратари, Звечка, Гра бовац, Стублине, Гироман Третс ница, Велико Поље, Јасенак, Кона тице, Дражевац, Вукићевица, Дрен Барич, Мала Моштаница, Орашац и Љубинић.

На утовару и истовару камена радили су омладинци поред при падника ЈНА и месних заједница, стручни надзор водили су радници ВО „Београд" и „Хидрозавод" рас вету су одржавали радници РО „Ратко Митровић", а систем веза одржавали припадници ГСЗП-а Бе оград.

Дневно је радило од 20 до 36 тра ктора са приколицама, 10 до 15. ка миона РО „Бора Кечић" и ГК „Ком грап" вучни воз „Слобода", два уто

Иван Стамболић, Председник РИВ-а, Живота Станојевић, председник СО Обреновац и Живорад Ковачевић, председник Скупштине Београда обилазе угрожено подручје

На Забрежју су чамцима превозили грађе до угроженог насипа

Насип у Великом Пољу. Снимак начињен из хеликоптера после затварања места кроз које је продрла набујала Колубара

Шљивице освојене стихијом

КАКО СМО СЕ БРАНИЛИ

варивача, два булдожера и две — три инжињеријске машине ВП 4135 Обреновац.

Успешно затварање пробоја на насипу допринело је да се спречи даље продирање воде ово града и у комплексе Велике Баре и Младост.

РЕЗЕРВНИ БЕДЕМ ОДБРАНЕ СПРЕМАН

На анализи стања у понедељак, 23. III 1981. године, оцењено је да би било неопходно применити резервни бедем одбране, уколико дође до пробијања насипа на Вићи Бари. Организација је извршена у току дана 24. III 1981. године. Израђен је насип у дужини од 180 метара од објекта водовода на Забрежју до пристаништа „Бора Кечић".

Ангажована су транспортна средства и техника механизација удруженог рада „Бора Кечић", „Иван Милутиновић", „Рас", ГК „Београд" „Слобода" и Водовод и канализација „Крагујевац".

У току 24. III 1981. године, извршена је процена насипа на потезу Скела — Бреска и разрађен план за изградњу друге одбрамбене линије путем Скела — Обреновац, прутом ТЕ „Никола Тесла", путем за Младост до депоније пепела (у једно) варијанти и у другој варијанти: Ратари — низводно постројење ТЕНТ — Б — депонија пепела ТЕНТ — А. До реализације ових планова није дошло, јер је водостај почео да стагнира, 26. III 1981. године, а при крају дана и да постепено опада.

Са завршетком радова на затварању пробоја на насипу и санирању оштећења делова насипа укинута је 2. 4. 1981. године и завредна одбрана у месним заједницама Велико Поље и Бело Поље, а задржана у месној заједници Мисловин, Обреновац, Забрежје, Кртинска, Уровци, Скела и Ратари.

Интензитет радова на одбрани на савским насипима је 30. 3. 1981. године, смањен, када је оцењено да извршени обим радова обезбеђује заштиту на тој висини водостаја, уз стално праћење, дежурства и на ње интервенције.

Индустрија „Прва искра" уз стручну помоћ и механизацију „Ивана Милутиновића" и транспортних средстава „Бора Кечић", у току 20, 21. и 22. 3. 1981. године, ангажовањем припадника територијалне одбране и нивилне заштите изградила је зечји насип дуж потока на старом делу локације и 12000 метара насипа, рани заштите градилишта базне хемије. То је учињено ефикасно, до краја организовано и одговорно, у складу са закључцима седнице Штаба цивилне заштите „Прве искре" од 20. 3. 1981. године у 23 часа.

Радна организација „Бора Марковић" са сопственим снагама, поред помоћи коју је пружила месној заједници Бело Поље и Забрежје, ангажовала се на заштити својих објеката изградњом зечјих насипа на једном делу обале на Сави.

Трговинска радна организација „Посавина", ФОП — „Београд" — СОУР „Сава", индустрија „Панда Школа", РО „Драган Марковић", поред ангажовања на одбрани својих дворишта и објеката, обезбедиваше су дежурство и обављале потребне послове са сопственом радном снагом, по једну ноћну смену, на насипу Вићи Бара, а радна организација „Драган Марковић" покрила је и одређене смене у току протеклог периода на насипу Скела — Бреска.

Припадници цивилне заштите месне заједнице Уровци и ТЕ „Никола Тесла" изградили зечјег насипа на Бреској спречили су продор Саве на делу ТЕ „Никола Тесла" — ОС ВО „Београд", где је престала опасност да доће до изливања.

СВИ СУ СПАСЕНИ

После обавештења да је дошло до пробоја насипа на Колубари, почеле су непосредне припреме за евакуацију становништва из делова града за који се претпостављало да може бити поплављен уколико се воде не успе задржати на првом и другом одбрамбеном насипу.

Ангажоване су основне школе „Јован Поповић" и „Посавски партизани" да извриде све потребне припреме како би могле прихватити становнике из поплављених кућа.

Обавештена је ВП 4135 да изврши припреме чамаца и скела, представници ГСУП-а Београд и Оделења у Обреновцу као и пљурци ама тери у Београду.

Евакуација је почела практично у 22 часа, када је вода пробила изграђени зечји насип у Шљивицама. До 04 часа 20. 3. 1981. године, била су евакуисана сва домаћинства изван неколико, која нису у току ноћи била угрожена, што је учињено у јутарњим часовима.

Иако је евакуација вршена ноћу, у врло кратком времену, успешно је извршена, заслуга треба по себи одати приватним припадницима ЈНА, ГСУПа пљурцима, — аматерима и свим ученицима цивилне заштите месних заједница Обреновац, Бело Поље и Забрежје, који су неопходно радили на овом послу.

Евакуисано је 320 домаћинстава, око 1.000 становника, без повређених и настрадалих. Поред становника Шљивица, потеса Ливадице (исход насеља Беглук и Дудови) евакуисано је један број домаћинстава из Белог Поља, Рвата, Бреске, Звечке и других делова непосредно уз Обреновац.

Поред ове две основне школе евакуација је вршена у станове и остале просторије које су стављене на расположење организацијама удруженог рада, кућни савети, код грађана (који су сами понудили простор), комшија, пријатеља и рођака. У току првог и другог дана у школама и одбништу на исхрани је било 437 грађана. Касније је тај број варирао, просечно је дневно организована и исхрана за 400 становника.

Ангажовањем Градског Штаба Цивилне заштите, Градског савета за народну Одбрану Београда, корисника школа, органа управе СО Обреновац, и угоститељске органи зације „Обреновац" у току 21. 3. 1981. године, организован је смештај, кревети и потребна постељина и исхрана. Мајке са малом децом смештене су у објекте дечије установе „Перка Вићентијевић".

Евакуација је отежавала чињеница, што грађани нису реаговали на благовремена обавештења и упозорења, да сами напусте објекте, да је питање тренутка када ће вода про дрети у исте. Обавештења су дата у 16 часова.

Посебна радна група ради на смештају грађана, организација исхране и других проблемима у вези са тим. Врло је позитивна и благовремена реакција организација удруженог рада да пруже слободан простор и помоћну у смештају како породица својих радника тако и породица радника других органи зација удруженог рада. Посебно треба истаћи пример ТЕ „Никола Тесла" и извођача радова на изградњи објекта А и Б.

Колективи основних школа и обја ринског центра организовали су рад у три смене, тако да није дошло до прекида наставе што заслужује сваку похвалу.

ВАКЦИНАЦИЈА ОДМАХ ПОЧЕЛА

У здравственој заштити становништва посвећена је посебна пажња. Одмах се приступило припремама за вакцинацију становништва. Формирано је 25 екипа за први дан вакцинације која је почела 23. 3. 1981. год. у 8 часова. Наредних дана радило је дневно 20. екипа. Укупно је вакцинисано 27 хиљада становника.

Из водовода на Забрежју и у Обреновцу узимано је по 10 десетак узорака дневно и сви су били исправни.

У местима где је оцењено да вода не задовољава, здрава вода за пиће допрана је цистернама или је становништво благовремено обавештавано да обавезно прокува воду за пиће и да поштри хигијенске мере.

ПОСЕТИЛИ СУ НАС, ПОНУДИЛИ ПОМОЋ

Скупштину Општине Обреновац су у току ноћи између 20 и 21. 3. посетили председник Скупштине Града Живорад Ковачевић са сарадницима, командант Београдске армијске области генерал пуковник Петар Грачанин са сарадницима, командант одбране Београда генерал пуковник Спасоје Тодоровић. Обишли су угрожена места, након чега је одржан састанак ужег дела Штаба са представницима Водопривредне организације „Београд" и „Хидрозавода" и договорено је даље мере на одбрани од поплава.

Посећена је прва Искра где је извршена анализа спроведених програма и договорени даљи задаци на одбрани индустријске зоне од вода Саве.

У току 21. марта Обреновац су посетили потпредседник Скупштине СР Србије Милош Милосављевић и Вера Марковић, подпредседник Извршног већа СР Србије са представницима градских органа и тела.

У поподневним часовима 22. марта поплављене делове града и насип у Забрежју поново је обишао председник Скупштине града са сарадницима.

Насип и остале поплављене делове као и „Прву некру" 25. марта посетили су генерал пуковник Петар Грачанин, командант Београдске армијске области и генерал мајор Чедо Глишић, испред Команде града Београда.

Одбрамбени насип у Вићи Бари и остале делове града обишли су 30. марта председник Извршног већа СР Србије Иван Стамболић са сарадницима и председник Скупштине града са сарадницима. Том приликом новени су разговори о тренутној ситуацији и даљим мерама у одбрани од поплава.

У суботу 29. марта насип и друге поплављене делове општине посетио је председник Савезног извршног већа Веселин Бурановић са председником Извршног већа СР Србије Иваном Стамболићем и председником скупштине града Живорадом Ковачевићем. Гости су у Скупштини општине упознати са предузетим мерама и наредним задацима на санирању последица од поплаве.

Делегација братске општине Требње заједно са Марком Бултом, председавајућим делегације СР Словеније у Већу република и покрајина Скупштине СФРЈ посетила је Обреновац 1. априла 1981. године.

Потпредседник Привредне коморе СР Србије Миле Јовановић и секретар СИЗ-а водопривреде СР

Наставак на 12. страни

ПРВА НОЋ У ВОДЕНОМ ПРСТЕНУ

ОБРЕНОВАЦ СЕ МОРА БРАНИТИ

Већ око 20 часова, дакле само неколико сати после пробијања насипа у Великом Пољу, Обреновац су посетили **Живорад Коваčевић**, председник Скупштине Београда и генерал **Петар Грачанин** и **Спасоје Тодоровић**. По обиласку терена они су у Штабу за борбу против поплаве упознати са трењутном ситуацијом. **После тога** посетили искру". Ту су се упознали са планом одбране овог колектива од вода набујале **Саве**.

Тога дана шездесет радника „Прве искре", иначе припадника цивилне заштите, подигло је насип на најосетљивијем месту на недовршеном делу насипа између старог и новог дела фабрике. Те ноћи 200 радника „Прве искре" било је у приправности.

Обреновац морамо бранити, посебно „Прву искру". Зато ваља да браниоци следећих дана одржавају везу са ЈНА, процењујући сваког часа ситуацију. Ништа не смемо пропустити случају, рекао је генерал **Спасоје Тодоровић**.

— Обреновчани држе ситуацију у својим рукама и по ономе што су до сада предузели, мислим да их ништа више не може изненадити, рекао је **Живорад Коваčевић**, председник Скупштине Београда.

Тако су већ прве ноћи људи стали на насипе прекосећи стихији. Камиони су тутњили кроз Обреновац. Борба са бујицом беше почела.

МЛАДИ НА БЕДЕМИМА РЕКЕ

У борби са подивљалом Колубаром и Савом, чији водоста] до сада није забележен, учествовали су омладинци и омладинке, Омладина Забрежја, Обреновца, Белог Поља, Великог Поља и других месних заједница прва је била на бедемима река. Исто су чинили и чланови омладинских организација запослени у радним колективима. Они су се од првог тренутка укључили у борбу са водом.

Десетак дана су омладинци радили на пробијеном насипу у Великом Пољу уз раме са војницима гарнизона „Бора Марковић" и трактористима из околних села. Носили су вреће напуњене земљом, камењем, грађу. Није их уплашила матица. Дали су све од себе, често и више од својих моћи.

— Омладинци су показали изузетну озбиљност и пожртвовање. Милина је било радити са њима, каже **Љубиша Петровић**, начелник Штаба цивилне заштите.

Радили су младићи и девојке и на сваком насипу. Водили су битку са реком и доказали истинитост оне песме „Рачунајте на нас". И у Забрежју су пуни хвале за њихов рад.

У време ванредне одбране учествовало је 1300 омладинаца у борби против поплаве. Дали су 10 и по хиљада ударничких часова. Велико залагање испољило је и 300 ученика Образовног **центра**.

Тито је рекао: „Народ који има такву омладину треба да је поносан". Поносна и Обреновац су поносни на своју омладину. С правом.

У ПОПЛАВЉЕНИМ НАСЕЉИМА ПРВИ ЗНАЦИ НОРМАЛНОГ ЖИВОТА

ПРЕКО МОСТА ДО ШЉИВИЦА

У поплављеним насељима живот се нормализује. Весници лепших дана су становници Шљивица. Јер, у среду, 1. априла 35 породица се вратило своје домове. Насеље је оживело. Подигнут је понтонски мост дужине стотинак метара. Градили су га војници Гарнизона „Бора Марковић". И кад су спојили Шљивице и Обреновац, мост излази на бањско двориште, живот се наставио тамо где је стао у петак, 20 марта. Тако ће ускоро чамџима на које су готово навикли поново ићи чврстом сигурном подлогом.

Све породице још се нису вратиле кућама. У насељу Шљивице живи 120 породица. Многе чекају да се вода повуче. Неке куће неће бити тако брзо подесне за становање. Инак, живот се враћа, а вода отиче. Нема обоелих и радост се враћа на лица уморних људи. Чамције не ускоро остати без посла и то је оно што радује.

ЦРТИЦА О ХРАБРОМ СТУДЕНТУ И ЊЕГОВОМ ДРУГУ

НИСУ ЗНАЛИ ЗА СТРАХ

Предраг Филиповић — Пеца, студент из Обреновца био је са својом „Морском звездом" међу првима на, рекао би човек, МОРУ колубарском. „Морска звезда" је чамац, а Предраг спасилац. О њиховом пожртвовању чули смо од оних чије су куће остале у води. Њима посвећујемо ове редове.

Био сам са комшијом **Браном Лазићем** на Вашаришту. Око 20 часова зачули смо дечје гласове из правца Шљивица. Деца су вриштала. Ускоро смо чули довикивање старијих. Било нам је јасно да се догодило оно најгоре: долазила је вода, каже Предраг миро, готово тихо.

Без размишљања су два друга похитала ка „Морској звезди" Чамац се нашао у води. Тада је почела борба са реком.

— Хитали смо ка поплављенима. Иако су била упаљена светла ударали смо о ограде. Нешто од узбуђења, а много више због воде која је долазила. Превозили смо људе и стоку, хитали до обале и враћали се назад. Многи нису хтели да напусте домове. Један старац није хтео да остави своје домаћинство. Убеђивали смо га, али узалуд. Нисмо имали времена за губљење и хитали смо другима који су нас дозивали. На крају је и старац опкољен водом решио да уђе у наш чамац. Било му је тешко, али и нама. Нисмо били уморни, за умор нисмо знали, било нам је тешко због свега што се догодило. Осећали смо да против воде не можемо много. Али за људе се могло учинити.

Око 20 Обреновчана евакуисали су Предраг Филиповић и његов друг Брана Лазић. И наравно, „Морска звезда" која је те мрачне и страшне ноћи сијала пуним сјајем.

ПОБЕДА У БОРБИ СА СТИХИЈОМ

Војници јединице потпуковника Радомира Буриħа радили протеклих двадесетак дана у три смене, борили су се са стихијом даноноћно показујући своју обученост и доказујући своју солидарност са онима који су остали без домова.

— Стихија нас није изненадила. Поплаве смо очекивали и припремали се за њих. Нисмо се, наравно, надали да ће попустити насип у Великом Пољу. Да ће вода на томе месту пробити то нико није могао да предпостави. Али, када се то већ догодило кренули смо у акцију спасавања свега што је било могуће. Војска је одиграла велику улогу, то мисле Обреновчани и нас то мотивише на даљу будност и спремност. Све се десило пребрзо тако да смо о свему одлучивали одмах. Времена за размишљање није било. Кашњење је могло скупо да нас коштa. Војници су спашавали људе, износили покућство, превозили стоку. Радили су даноноћно, каже мајор Синиша Марковић.

Радили су инжењери и на затварању насипа у Великом Пољу, и на Забрежју у свуда где је требало. И свуда су дали све од себе.

— Нешто слично никад нисам доживео Вода је помахнитала и чинило се да јој нико не може ништа. Али, кад смо видели људе у поплављеним кућама, кад смо видели како вире кроз отворе на крововима, кад смо чули плач деце, схватили смо да нас ништа не може зауставити, да нас ништа не може спречити да им помогнемо. Тад смо били јачи од стихије и добили смо овај водени рат, прича Анте Акрап из Сплита.

Старешине у јединици Радомира Буриħа: Милоша Бабића, Мирослава Сенића, Драгу Петојевића и Хамзалију Кончалића нисмо пронашли јер су били на свакодневним задацима. Инак помињемо их јер су дали огроман удео у командовању, јер су ваљано водили своје војнике, јер су дали све од себе. Као, уосталом, човек.

МЛАДИ НА БЕДЕМИМА РЕКЕ

ПРВА ИСКРА НА СУВОМ

Набујала Сава и подземне воде угрозиле су и „Прву искру". Оцењујући насталу ситуацију као критичну Штаб цивилне заштите одржао је 19. марта састанак на коме је анализирана тренутна ситуација. Сутрадан је део јединице цивилне заштите кренуо у акцију. Пробијен је насип према Колубари да би површинска вода из индустријске зоне Базне хемије отекла. Потом је насип поново затворен.

У ноћи између 20. и 21. марта „Прву искру" су посетили, Живорад Коваčевић, председник Скупштине града и генерали Петар Грачанин и Спасоје Тодоровић. Том приликом договорено је о мерама које ваља предузети да би „Прва искра" остала ван домашаја вода.

Потом је изграђен одбрамбени насип дужине 1650 метара и висине 1,5 метара. У насип је уграђено 5650 кубика земље. У одбрамбени бедем уграђено је 20 хиљада џакова. Брањено је преко 20 шахти и испуста за воду. Ангажовано је 16 пумпи за избацивање воде. Изменштена је знатна количина опреме и машина са локације угрожене Базне хемије. Напори су уродили плодом и „Прва искра" је одолела стихији.

Грађани су се ухватили у коштац са подивљалим Купиницом

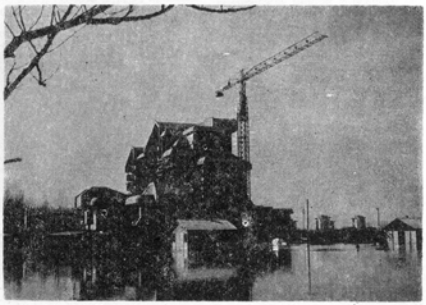

Хотел је освануо у воденом загрљају

НИСУ ОСТАЛИ УСАМЉЕНИ

Школско звоно престало је да звони у Основној школи „Јован Поповић" у Обреновцу. Бачи еу се преселили у просторије школе „Јован Јовановић Змај". У седам учионица њихове доскорашње школе сада су људи из насеља Шљивице, они чије су куће под водом. Сто четрдесет процента ту је, под чврстим кровом, имају где да спавају, где да се хране и сачувају сопствени живот. Остала је окрутна, набујала вода Колубаре, па се онда уми рила отеравши људе минулог петка у ноћ (становништво Шљивице углавном су досељеници из разних неразвијених крајева земље, дошли су овде трбухом за крухом, скрпили нешто пара да купе по неколико ари земље, па упорно, дуго, циплу по циглу зидали кућице, гајили свиње и кокоши, садили понешто у баштинама, радујући се сваком, и најмањем бољитку. Овде кућице су, како би се то у административно казало, бесправно саграђене. Колубара је, без неке нарочите најаве, себи узела да пра во да их уклони. Опомињали смо се стало на опасност староседеоци, људи из општине, али они нису веровали у то, све до сада, када је увелико постало касно.

НИСУ СПАСЕЛИ НИШТА

Жика Јовановић (58), конобар, имао је два инфаркта, болестан је од неколико болести, а сада га је задесила поплава. Болесна је увелико и његова жена Дикосава. Мучило је те болести и наборјати, а та и не говоримо о болести њиховог сина Душана, ученика осмог разреда основне школе. Када некога недаља притисне, онда то она чини врло систематски. И вода их је во плавила систематски. Нису спасли ништа, ама баш ништа — таласи им запљускују кров. Дикосава плаче тихо, некако у себи. У муци, она шапће: „Дали су нам Јуде све што су могли. Ова школа, ови учитељи, хвала им. Ми немамо куд. Ми смо овде преживовали и са смештајем и са храном".

У сеоској учионици затичемо Невенку и Михаила Бајдара, Богдана Тешановића и Миломира Спа совића. Они кажу: „Учињено је све да се спасе и за нас. Ми немамо речи да се захвалимо".

У дворишту школе, на клупи, седе Милисав (60) и Данина (50) Митутиновић.

Говори Данина: „Вода је до наше куће стигла у недељу око једног сата. За 15 минута била нам је до прса. Ми имамо једну крмачицу и она је сама провалила свињац. Нашла је вољу за живот. Таласи су рају и са оне и са оне стране па се судерају, а ми у њима, боси и голи, онакви какви су људи када се затек ну у сну. Нашла је онда мисијска и војска са чамцима и повели нас из воде. Крмачина је сама ускочила у чамац. Не, не знам како! Имала је вољу за живот, јесте, жива је, ту је код једног нашег пријатеља. Носим јој сваког дана помије, олавде, оно што остане, а овде су сви, запишите, према нама хумани и свака им част".

Улица Девета у насељу Шљивице сада не постоји. Кућа Марка и Раденке Милутиновић, означена бројем 4 потопљена је. Них двоје су нашли да је обиђу, да је виде, сада су се вратили. Нису јој могли приби, али су издалека видели да су врата одваљена и да пливају поред куће. Пре него што су је напустио, Марко је закључао врата. Можда то и није имало смисла, али он је бар тако хтео, да воду не пусти у кућу. Сада их је Колубара отуђила и однела.

— Само да остане на овоме — каже Марко Милановић, да не буде горе. Лакше је хлеб поделити на три дела него на 50. Према нама је учињено све како се најбоље могло. И деца су данас издвојена од нас, у посебно одбаниште.

ШТА ЋЕ КАСНИЈЕ БИТИ?

Наставници, учитељи, професори основне школе „Јован Поповић" професори Обреновачког шкодског центра, четкиње и шкоакиа домари, у овој школи држе практичну наставу из солидарности.

Радници робне куће „Атеке", радници Скупштине општине, овде су сервирке у кухињи. Оброци се спремају у кухињи одбаништа „Перка Вићентијевић". Рајка Јаниићевић је библиотекар у школи, сада је све што је потребно, а највише евидентичар. Јер, људи одлазе или код пријатеља који им пуде смештај, или у школу „Посавски партизани", која је од јуче радове прекинула наставу у сопственој згради, долазе нови незбринути, па је сада ту тешко снаћи се — како каже Божидан Стефановић, помоћник директора школе „Јован Поповић". Прших дана — у петак, суботу и недељу — у овој згради су биле и настрадале воровиће и ученици школе, а у дворини ту су биле свиње, кокоши, телевизори, ормани, понешто што су избегливе од воде успеле да спасу.

Сада је све мирније, сталоженије али се над људе, над оне који су настрадали као и над оне који им помажу, надвија неизвесност: шта ће касније бити? Уверени су сви да неће бити препуштени себи самима, као што ни они нису препуштали тако настрадале у другим крајевима, али не знају када ће и какво решењеristiти.

А на ово питање још нема прецизног одговора. За то је, можда, још рано, јер вода на насипу код Забрежја и даље прети.

Слободан Стојићевић

КОЛУБАРА НЕЋЕ ПРОЋИ

То кажу бранioци Обреновца који данонoћно држе straжу у Великом Пољу код Карђелиће на једном од критичних места где је река пре пар ноћи пробила кроз насип.

Нови талас очекује се у уторак. До тада треба затворити пробој и добро га обезбедити. На левом колубарском насипу реке је пре него вече провалила, и почела да плави плодно Велико поље. Огромне количине воде нахрлиле су у Обреновац. У тим тренуцима заиста није било могуће супротставити им се.

Онда су стигли бранioци. И после готово 24 — часовне борбе, матица је заустављена.

— Сада нам је главна брига да овај део насипа санирамо да нови талас не би продрло на истом месту — каже инж. **Иван Станковић** из водопривредне организације „Београд".

С њим на овом месту бдије и **Гојко Шкорић**, шеф техничке оперативе. Ту су и војници — инжењерци из јединице **Драге Петојевића.** Из чамца војници стручно полажу вреће са песком у мутну воду. Други истоварују камен из десетине трактора.

И нико се од њих не жали на умор. Ни **Кемал Сеферовић** из Зарева, ни **Божидар Ковић** из Пуле, ни њихови другови **Везлија Шехадин** из Призрена, **Косто Коцалевски из** Кичева, **Димче Тодоров** из Титовог Велеса, **Славко Филиповић** из Брља.

— Радимо у сменама и није нам тешко. За нас је све то војнички посао — каже **Јовица Мојмировић**, водник.

Највећи проблем је транспорт камена. На местима где је Колубара плавила, трактористи се тешко пробијају. Инак, **Милорад Марковић** из Звечке, **Милијоје Радивојевић** из Стубалина, **Ратко Марковић** и **Градимир Јефтић** из Великог Поља, благовремено стижу.

— На овом месту рада око 50 тракториста и исто толико припадника јединице цивилне заштите. Помажу нам и милиционари. На месту пробоја треба уградити више од 3.000 кубика камена — каже **Љубиша Петровић**, начелник Општинског штаба цивилне заштите.

На питање шта ће бити ако до уторка не успеју да затворе место првог пробоја, бранioци не желе ни да одговоре. Успеће — кажу једностано, јер другог избора немају.

П. Николић

ЛЕКАРИ БЕЗ ОДМОРА

У Дому здравља се протекле недеља радило у сменама — данонoћно. Вакцинисано је преко 37 хиљада људи. Највећ посао је на прагу. Почиње ревакцинација против трбушног тифуса. Има и оних који не желе да се вакцинишу, па су потребна убеђивања.

— У први мах многи наши суграђани долазили су да приме вакцину заплашени страхом од заразе. Зато смо организовали 12 пункто ва у кодима су разиле 24 декарске екипе. Нико се није пожалио на отежане услове рада, нико није питао за радно време. Патронажне сестре су све поле одлазиле у радне колективе и држаке средавање о хигијени, а по поле су давале вакцине, каже **Вујо Морача**, вршилац дужности директора Дома здравља.

— Свакодневно одлазимо у сабирне центре да бисмо погледали граване. Прших дана су нас људи са чуђењем посматрали. Сада су се навикли на то. Сви се придржавају наших савета и до сада није било заразних обољења. Нико од нас није тешко да по читав дан рада, прича **Живодарка Добросављевић**, патронажна сестра.

— Лекарске екипе Дома здравља су ову добро обавиле први део посла. Врши се здравствени надзор деце, колектива и евакуисног становништва. Нема обољења и то је најважније. Градски завод за заштиту здравља послао је епидемиолога и специјалисту хигијене. Тамо где се вода повлачи врши се дезинфекција, дезинсекција и дера тизација. Санитарна инспекција свакодневно контролише објекте друштвене исхране. Све дуталиште и мачке скупљају ветеринарска инспекција. Кафилерија и друге службе. Сада је најважније да је снабдевање водом нормално и да читаву ситуацију држимо у нашим рукама. Ангажованост радника Дома здравља је за похвалу, каже др. **Богољуб Стеванović**, пот председник Скупштине општине.

И док Обреновчани добијају и другу вакцину, патронажне екипе раде на терену. Што није забележен ни један случај заразе и њихова је заслуга.

БРАНИЛИ СМО ОБРЕНОВАЦ

С друге стране Забрежја зауставио се конвој бродова. Стоје бродови онемоћали пред величином реке. На насипу у Забрежју ужурбаност. Опасност се надвила не само на ову месну заједницу. Јер, ако попусти насипи вода ће ући у Обреновац.

Камиони са земљом стају преко пута поште, тик уз кућу у којој је прота Матија Ненадовић написао своје прво дипломатско писмо. Земља стиже камионима „Боре Кечића" и „Комграна". Војници и омладинци пуне вреће са земљом. Одатле се тракторима натоваривре превозе до насипа.

На насипу ко у кошници. Војници и омладинци истоварују џакове. А онда и пажљиво као препове, пиле и чак као вежке хлеба слажу у чамце. Чамцима се вреће одвозе до угрожених делова насипа. Истовремено се подиже одбрамбени бедем. Расте насип прокоћени води.

Брује чамци и даљу и ноћу. Више од 50 малих пловних објеката је у води. Ту су чамци инжењерски, али и они аласки и спортски. Важно је стићи до Перила и Вић баре. Кад чамац начине полукруг лагано пристају уз насип. Одатле се вреће разносе по влажном бедему. Војници из јединице потпуковника **Бурића** их слажу, зидају, превршу. И тако сатима, данима.

— Дошао сам из Франкфурта. Остаћу овде док не прође опасност. Морам помоћи суседима, каже **Јордан Јанковић**.

— Одбрањемо Забрежје и Обреновац, веле у глас: **Љубиша Адамовић**, **Василије Ивановић**, **Страни Митрашиновић**, **Ненад Бабић**, **Данило Ивић**, **Исто ворчуђу Милутин Савић**, **Живорад Недељковић**, **Радиша Матић**, **Млодраг Павловић**, **Слободан Ристић**.

У питабу цивилне заштите који се налази у згради Дома ужурбаности. Звоне телефони, преносе се поруке: попаљите нам јоп земље и џакова. Долазе омладинци из Обреновца. Хоће да раде, не питају колико дуго. Не траже ништа, чак ни воду.

Александар Ранковић-Лека, председник месне заједнице данима не спава. Умoран је и тешко говори. Обилази насип, посећује угрожена домаћинства, али се не жали на умор.

— Брине нас што вода и даље долази. Насип је влажан на се плашимо да неће не попусти. Што се нас тиче нећемо се предати. Истрајаћемо па ма колико све ово дуго трајало, Јер, не штитимо само Забрежје, ми штитимо и Обреновац, каже Лека, а очи му се од умора склапају. **Слободан Стојановић** и учитељ **Славко** моле га да оде до куће и преспава бар пола сата. „Нећу да чујем", каже он и наставља са радом.

Тако су у Забрежју чинили сви: и мало и велико. Тако су бранили и одбранили Обреновац.

КАД СУ ЉУДИ БИЛИ

Александар Ранковић, председник месне заједнице Забрежје у којој се данима водила битка са набујалом Савом, упознаје Веселина Бурановића, председника СИВ-а, Драгољуба Ставрева потпредседника СИВ-а, Жнагорада Ковачевића, председника Скупштине града, Животу Станојевић, председника Скупштине општине Обреновац и бројне представнике „седме силе" са мерама предузетим у одбрани Забрежја. Том приликом председник Бурановић одао је признање свима онима који су данима били на насипу и бранили угрожени Обреновац.

Хеликоптерски снимак Шљивица. У првом плану је поплављени терен фудбалског клуба „Радички". Овим насељем вода је загосподарила последњих часова 20. марта. Из ових кућа људи су понели само оно најпотребније. До сувог могло се те ноћи доћи само чамцима. Ускоро ће овај снимак наћи своје место у архиви, јер приче пумпе даноноћно раде и вода оставља насеље које је освојила за непуна два часа.

Војници гарнизона „Бора Марковић" били су данима у борби са стихијом Борбу са подивљалим водама војници из јединица потпуковника Ђурића дочекали су спремно. Радили су на затварању насипа у Великом Пољу, учествовали су у евакуисању угрожених породица, били су тамо где је најтеже. Овај снимак начињен је на насипу у Забрежју где се водила борба са незапамћено великом Савом. До угрожених делова насипа џакови су стизали чамцима а одатле су их војници на леђима носили до угрожених места. Својом упорношћу задивили су све делећи судбину угрожених.

У пуњењу врећа учествовали су сви: и мало и велико. Није било времена за одмор јер су секунди одлучивали. Као и увек војници су били пример, како ваља радити. Деца, жене, старци, омладина, припадници цивилне заштите и територијалне одбране дали су све од себе да зауставе воду. Вода није стала, она је заустављена.

ФОТОГРАФИЈЕ У ОВОМ БРОЈУ:

Б. Белић, В. Добричић и З. Томанић

ВИСОКИ КАО БЕДЕМИ

Дивљале су реке али и клизишта. Кретала су се брда носећи куће и односећи годинама улагани зној. Клизишта су угрозила око 890 кућа у Баричу и Мислођину. Припадници цивилне заштите радили су на спречавању већих последица. Овај снимак начињен је у Баричу где је било најкритичније. Земља се кретала али људи се нису предавали, победили су је. Ова кућа је одолела ћудљивој природи.

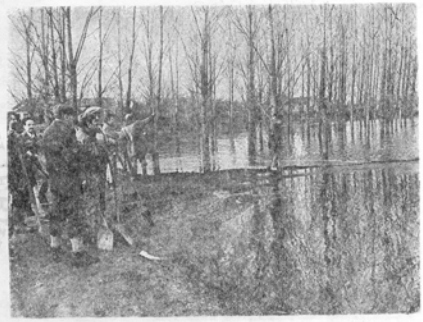

Двадесети март хиљаду деветстотина осамдесет прве у седамнаест часова у Белом Пољу. Воде Колубаре за тили час су преплавиле игралиште и део нижег терена у Белом Пољу. Узалудни су били напори ових људи да се пресече пут води. Против ње се није могло ништа учинити. Вода се ширила носећи све пред собом. Такву поплаву не памте ни најстарији грађани Белог Поља. Штете су велике али није било жртава а то је оно најважније. Кад се вода повуче требаће много времена да све буде као што је било, а то није немогуће.

Стара Гротска агенција у којој су путници некад чекали звук лаће нашла се у води. Некадашња железничка станица је доживела исту судбину. До ње се долазило возом а сада чамцима. Солара је остала изван воде захваљујући насипу који су градили војници, припадници цивилне заштите територијалне одбране и омладина. Овај насип сачувао је Забрежје и Обреновац од водене руке. Радило се данима кад се није мислило на сан већ на воду.

Насип на Забрежју био је првих дана најугроженији. Чамцима су превожени џакови до Виђ баре јер се другачије није могло. Чамаца и џакова је било довољно па је вода савладана. У одбрани овог насипа истакли су се и омладинци. Било је и оних који су из иностранства дошли у родно Забрежје да би га сачували од Саве. Овај насип штитио је постројења водовода и заштитио их. Последњих дана вода је почела да опада али је зато будност остала иста. Водама не треба веровати, кажу стари Забрежани који су уз раме са младима чували своју радничку колонију а тиме и Обреновац. Вода одлази а ови снимци су успомена на дивовску борбу са Савом и пример солидарности који треба памтити. Људи у били бедеми и таласи нису могли да пробу. Стихија је побеђена.

И стадион под водом

Увече, 20. марта, под водом се нашао и стадион фудбалског клуба „Радничког". Вода се још увек није повукла са зеленог тепиха српског лигаша из Обреновца. Због тога је тешко утврдити какве су и колике штете. Питање је да ли ће један од најлепших фудбалских терена у Србији поново бити као пре стихије.

У таквој ситуацији фудбалери „Радничког" приморани су да утакмице играју углавном као гости. Ритам припрема за првенство не утакмице је поремећен па је неизвесно да ли ће Раднички и даље остати српсколигаш.

Тренинзи се обављају у гарнизону „Бора Марковић" и на Забрежју. Једна утакмица одиграна на Ада Циганлији у Београду, а остале ће, све до повлачења воде црвено — белих играти у Забрежју. Петлићи, пионири и подмлатак не тренирају и не

такмиче се. Први тим, који се бори за опстанак, нашао се тако на великом искушењу.

Затворен је и бифе који је доносио одређена средства. Неизвесно је када ће и он почети са радом. Главобоље и проблема има много али су сви од Председништва до фудбалера јединствени у томе да се мора истрајати. Све

очи су упрте у воду која се повлачи. И поред свега извесно је да прве утакмице вала очекивати тек у другој половини маја.

Комисије су почеле са радом у петак 10. априла а посао ће обавити за десетак дана.

У процени штета насталих од поплаве и клизишта учествују и стручњаци ЗОИЛ „Дунав" чије ангажоваве вала посебно помену ти.

Изложба

ВАСПИТАЊЕ И ОБРАЗОВАЊЕ МЛАДИХ У МИСЛИМА ДРУГА ТИТА

У петак, 10 априла, отворена је у холу биоскопа „Победа" фотодокументарна изложба „Васпитање и образовање у мислима и делима друга Тита". Изложене фотографије и текстове о Титовим мислима везаним за образовање и васпитање најмлађих у духу марксизма припремио је Педагошки музеј Београда. Организатор изложбе је Центар за културу и уметност На родног универзитета у Обреновцу. Изложбу је до сада видело неколи ко хиљада основаца, ученика Образовног центра и грађана Обреновца.

КУД „Драган Марковић"

КОНЦЕРТ КОЈИ СЕ ПАМТИ

Концерт Културно уметничког друштва „Драган Марковић", одржан у недељу 5 априла, био је, могло би се без претеривања рећи, културни догађај првог тромесечја ове године. Ову манифестацију организовао је поводом 35 годишњице КУД-а и годишњице Установа народа и народности Југославије вредни аматери из Забрежја доказали су да се непрекидно усавршавају и да су тренутно најквалитетније аматерско друштво у општини. Препуна сала биоскопа срдачно је поздравила њ хов изванредан концерт награђујући тиме и дугогодишњи мукотрпни рад ових заљубленика у наше народне игре.

Још један успех обреновачких рецитатора

На XXI Фестивалу рецитатора и рецитала „Знани сваком ко воли слободу" одржаном крајем марта у Београду рецитатори наше општине остварили су одличан пласман. **Гордана Филимоновић** и **Љубица Филимоновић** ученице основне школе „Душан Полекић" из Грабовца, **Мнодраг Срећковић**, ученик основне школе „Јован Поповић" и **Зорица Драгачевац**, ученица Образовног центра пласирали су се на Републичко такмичење које се у другој половини маја одржава у Великој Плани. Рамона Марчић ученица Образованог центра пласирала се за традиционално такмичење рецитатора посвећено Кости Абрашевићу и Раши Плавшићу.

Готово сви обреновачки рецитатори у млађем и старијем узрасту добиће плакету и дипломе Савеза аматера Београда.

СУСРЕТ ДРУГАРСТВА

До 1. маја одржаће се „Сусрети другарства" радника наше Општине. Ову манифестацију друже ња и надметања у културно уметничком стваралаштву организује Општинско веће Савеза синдиката, Радници-културно уметнички последници показаће део свог стваралаштва у области поезије, рецитовања, позоришног и фолклорног аматеризма. Очекује се да ће се представити и радници сликари. Биће то први сусрет ова кве врсте у нашој општини.

„Сусрети другарства" организују се у оквиру Програма прославе четрдесетогодишње Установа народа и народности СФРЈ.

КАКО СМО СЕ БРАНИЛИ

Србије Алексић водили су у Скупштини општине 3. априла разговоре о предузетим мерама на санацији последица поплаве.

На вест о стању у коме се нашла општина уследило је реакција основних организација удруженог рада и друштвено политичких заједница, које су понудиле помоћ у средстви ма и људству за даљу одбрану и санирање насталих последица.

Посебно су грађани и радни људи општине са одушевљењем примили вест о поркама радних људи и грађана из братских општина Требње, Велика Горица и Илијаш, као и друштвено политичких заједница ван и са територије Београда.

Треба истаћи и пример ораниза**ције удруженог рада које смо позвали да нам помогну:** брзо и ефикасно су се одазвале позиву један број органа, организација и тела друштвено политичких заједница донео је одлуке о новчаној помоћи за санирање последица од поплава. Исто тако евидентирано је и самоиницијатива грађана у пружа њу новчане помоћи и у предлозима за ангажоване личних средстава за санирање последица од поплава.

КРЕНУЛА И КЛИЗИШТА

Истовремено са проблемима веза ним за одбрану од поплава настале су и тешкоће везане за интензивији рад клизишта. Поред клизишта на Дубоком појавило се клизање терена на још седам места. На овим теренима евидентирано је шест одрона.

Поред угрожавања стамбених и помоћних објеката, знатно оштеће ња су присутна на инфраструктурним објектима (магистрални пут Обреновац — Београд, локални путеви, електромреже, ПТТ мрежа, водоводна мрежа).

Посебан проблем настао је 19. ма рта увече када тада је услед клизања терена на потесу Дубоко дошло до прекида ПТТ везе за Београд (када је била најугроженија због одбране од поплаве) и до прекида саобраћаја. Интервенцијама екипа ПТТ Београд, саобраћај је у току ноћи успостављен а ПТТ веза тек наредног дана. Благовременом интервенцијом органа ГСУП а Одељења у Обреновцу није дошло до саобраћајних удеса и несрећа или до неких других проблема.

Штаб месне заједнице Барич активирао је на време. Обавештавањем грађана уз предузете мере на обезбеђењу сметљаја све угрожене породице су евакуисане на време без икаквих последица.

Клизишта су радила цело време периода за који је дата информација, И даље су активна. Угрожени су резервоари и водоводна мрежа у Бариču а исто тако и додови електромреже. Било је присутна опасност да цела општина остане без електричне енергије. Ангажовањем Електродистрибуција, еле ктро истока и „Термоелектрана "Никола Тесла" проблем је решен а припремљена су и резервна решења.

Решење проблема клизишта у месној заједници Барич и другим месним заједницама за нас представља изузетно сложен и тежак проблем. Укупно је евакуисано 42 домаћинства, а још 92 објекта се нашла и у фази техничког пропадања. Евакуација домаћинстава из вршена је код мештана села Барич, што захтијева посебан нагласак људске солидарности и органи зованости на пољу цивилне заштите.

На терену клизишта налази се око 850 стамбених објеката и викенд кућа, са исто толико помоћних објеката, а на површини од преко 150 ха угрожена је сва постојећа инфраструктура.

Проблем клизишта захтева доношење посебног програма, али уз максималну ажурност и ефикасност на предузимању мера.

ЦИВИЛНА ЗАШТИТА ПОЛОЖИЛА ИСПИТ

Збирно посматрано у овом периоду укупно је било активирано 28 штабова цивилне заштите са 243 члана. Ангажовано је 73 јединица са 4.500 обвезника. Исто тако ангажовано је 15 јединица територијал не одбране са 1.500 војних обвезника. Ангажовано је и на нивоу Штаба Територијалне одбране општине Обреновац 15 ученика на координацији и оперативном извршењу задатака.

Укупно је на свим пословима од бране од поплава учествовало око 1200 омладинаца. У свим данима одбране било је ангажовано од 120 до 150 припадника ЈНА, Гарнизон Обреновац, са две-три инжињеријске машине, 7 до 10 чамаца и неопходним транспортним средствима.

Поред наведених структура у од брани је учествовао и знатан број грађана (самоиницијативно). Процењује се, да је у току 5 дана најинтензивније активности на одбрани учествовало у просеку око 1.200 становника општине, поред активности на неким пословима који су предузимани у основним организа цијама удруженог рада („Бора Кечић", „Грва Искра", ТЕ „Никола Тесла", „Бора Марковић" СКЈП „Обреновац", „Драган Марковић" и друге.

УРЕЂУЈЕ И ИЗДАЈЕ: СЕКРЕТАРИЈАТ ЗА СКУПШТИНСКЕ ПОСЛОВЕ СКУПШТИНЕ ОПШТИНЕ ОБРЕНОВАЦ. ТЕЛЕФОН 871-862, 871-786. ИЗДАВАЧКИ САВЕТ: ДРАГИЦА ДАЦКОВИЋ, ДРАГАН КОМЛЕНСКИ, ЈЕЛЕНА ЦЕРОВИЋ, БОГОЉУБ СТЕВАНОВИЋ, НЕДЕЉКА ПЕШИЋ, МИЛИЦА СИМАНИЋ, МИЛАДИН СИМИЋ, ДРАГАН МИЈАТОВИЋ, МИЛЕ ПОПОВИЋ, ГРАДИМИР БОРБЕВИЋ (ПРЕДСЕДНИК), МИЛОРАД МАТИЋ. ВД ГЛАВНИ И ОДГОВОРНИ УРЕДНИК БРАНКО МИЛОШЕВИЋ, ТЕХНИЧКИ УРЕДНИК НИКОЛА МРВИЋ, УРЕДНИК ПАВЛЕ НИКОЛИЋ, ШТАМПА: РО „ДРАГАН СРЊИН" ШАБАЦ ВИТЕ ВРАШТАНОВИЋА 3, ТЕЛ. 26-322.